

φεγγίζω τες συκῆς (κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τὴν 24^{ην} Ἰουνίου μαζεύω χῶμα κάτω ἀπὸ τὴν συκῆ καὶ τὸ ρίπτω ἐπ' αὐτῆς λέγων τὴν ἐπφδ. «ὥς βασιτῆ Χριστὸς τὸν κόσμον | κι αἰς- Γιάννης τὴν ἀλήθεια, | βάσταξε καὶ σὺ τ' ἀλύθια»). Συνών. δέρονω, χτυπῶ. 2) Μέσ. ἀπέρχομαι μακρὰν, ἐπὶ τῶν ποιμένων οἱ ὅποιοι ἀπέρχονται εἰς ἄλλον βοσκήσιμον τόπον Νάξ.: Ἀνουφεγγίστησαν οἱ βοσκοί.

***άνωφέγγισι** ἢ, ἀνουφέγγισι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀνωφεγγίζω.

Δαρμός, ξυλοκόπημα. Συνών. *άνωφέγγισμα, *άνωφεγγισμός.

***άνωφέγγισμα** τό, ἀνουφέγγισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀνωφεγγίζω.

***Ανωφέγγισι**, ὁ ἰδ.

***άνωφεγγισμός** ὁ, ἀνουφεγγισμός Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀνωφεγγίζω.

***Ανωφέγγισι**, ὁ ἰδ.: Ἀνουφεγγισμός σου χρειάζεται σένα!

***άνωφεγγιστής** ὁ, ἀνουφεγγιστής Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀνωφεγγίζω.

Ὁ δέρον, ξυλοκοπῶν: *Εἶδ' ἀνουφεγγιστὴς εἶσαι καὶ σὺ, ὅλον ἀνουφεγγίζεις εὐτὸ τὸ κατακαμένο βαιδί!*

άνώφελα ἐπίρρ. σύνηθ. **ανάφελα** Κύθηρ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) **ἀνέφελα** Κύθηρ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λακων.) Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνώφελος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Ἀνωφελῶς, ἀσκόπως, ματαίως σύνηθ.: Ἀνώφελα πασκίζεις νὰ τὸν βορῆς Πελοπν. (Τριφυλ.) Ἀνώφελα πάει ἡ τουφεκὰ Μῆλ. Ἀνώφελα τώρα ἀγωνιούμεσθε καὶ μάταια πολεμᾶμε ΚΠασαγιάνν. Μοσκ. 44 || Ποίημ.

Τὸ τραγούδι σου ἀντηχοῦσε μυριοστόλιστο 'ς τ' ἀγέρι

κ' ἐγὼ γειρμένος ἄπλωνα ἀνώφελα τὸ χέρι

ΣΜαρτζώκ. Νέα ποιήμ. 56 Συνών. ἀδιαφόρετα 1, ἀδιαφόρευτα 1, *ἀνωφέλεια, ἀνωφέλευτα, ἀνωφέλητα.

***άνωφέλεια** ἐπίρρ. ἀνεφέλᾱ Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀνωφέλης.

1) Ἀνώφελα, ὁ ἰδ.: Ἀνεφέλᾱ ἐπολέμεσα. 2) Κακῶς, φαύλως: Ἀνεφέλᾱ ἐποίκεις αὐτο.

άνωφέλευτα ἐπίρρ. Κρήτ. Κύπρ. Παξ. Πελοπν. (Ἀρχαδ.) — ΣΣκίτης ἐν Ἀνθολ. Ἡ Ἀποστολίδ. 408 — Λεξ. Δεῖκ Γαζ. (λ. ἀλυσιτελῶς) Βυζ. Βλαστ. ἀνεφέλευτα Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνωφέλευτος.

Ἀνώφελα, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: Ἐτυραγνίστηκε τόσα χρόνια ἀνωφέλευτα Παξ. Ἀνεφέλευτα ἀραεῦς (ζητεῖς) Κοτύωρ. Χαλδ. || Ἄσμ.

Καὶ τὰ Σφακι' ἀνωφέλευτα θὰ πάν νὰ σκλαβωθοῦσι Κρήτ. — Ποίημ.

Τὸ καράβ' ἀνωφέλευτα καρτερῶ νὰ σὲ φέρῃ ΣΣκίτης ἐνθ' ἀν.

άνωφέλευτος ἐπίθ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύπρ. Παξ. Πάρ. Πελοπν. (Κυνουρ.) Σύρ. κ. ἀ. — ΚΠαλαμ. Τραγούδ. πατρ. 37 Ἰδραγούμ. Ἑλληνισμ. καὶ Ἑλλην. 116 — Λεξ. Δεῖκ Κορ. Γαζ. (λ. ἀλυσιτελῆς) Βυζ. Μπριγκ. ἀνωφέλευτος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Μέγαρ. ἀνωφέλιφτους Εὐβ. (Στρόπον.) Θεσσ. (Ζαγορ.) ἀν'φέλιφτους Ἰμβρ. ἀνεφέλευτος Ἄνδρ. ἀνηφέλευτος Κωνπλ. Νάξ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ὠφέλευτος < ὠφέλεύω.

Ἀνωφελής, ἄχρηστος ἐνθ' ἀν.: Ἀνεφέλευτα ἀνθρώποι εἶσατε Ἄνδρ. Πῆε ὁ κόπος μου ἀνωφέλευτος Παξ. Τώρα εἶναι ἀνωφέλευτα τὰ δάκρυα Κρήτ. Ὁ Θεὸς ἔτσι θέλει, ἐπῆρεν τὸν τῶεῖνον ποῦ τὸν παῖδικος τῆς ἄφησέν με ἐμέναν τὸν ἀνωφέλευτον Κύπρ. Ἡ ἀνατροφή ἢ καλὴ θὰ ξεφορτώσῃ τοὺς Ἑλλήνας ἀπὸ τὰ βάρη τ' ἀνωφέλευτα Ἰδραγούμ. ἐνθ' ἀν. || Γνωμ.

Σὲ τόπον ἀνωφέλευτο νὰ μὴν πολυκαθίσῃς (μὴ ἐπιμένῃς εἰς ἐπιχειρήσεις ἀκάρπους) Πελοπν. (Κυνουρ.) || Ποίημ.

Μ' ἐσταύρωσαν 'ς τὸν τοῖχον ἀνωφέλευτο,

ἐγέρασα, μοῦ πρέπει πλὴν ὁ θάνατος

ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἀν. Συνών. ἀδιαφόρετος 1, ἀδιαφόρευτος 1, *ἀνωφέλης 1, ἀνωφέλητος 1, ἀνώφελος 1.

***άνωφέλης** ἐπίθ. ἀνεφέλης Πόντ. (Κερασ.) ἀνεφέλις Πόντ. (Κοτύωρ. Κρώμν. Χαλδ.) Οὐδ. ἀνεφέλιν Πόντ. (Κερασ.) ἀνεφέλ' Πόντ. (Κοτύωρ. Κρώμν. Χαλδ.) ἀνεφέλ'κον Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. ἀνωφέλης κατ' ἀναβιβασμὸν τοῦ τόνου.

1) Ἀνωφέλευτος, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: Ντ' ἀνεφέλ'κα παιδία εἶναι! (τί ἀνωφελῆ κτλ. Εἰς τὸ ἀνεφέλ'κα ἡ γένεσις τοῦ τόνου εἰς τὴν πρώτην συλλαβὴν προῆλθε διὰ τὸ προηγούμενον ἐρωτηματικὸν ντό;) Κοτύωρ. Ἐνας ἀνεφέλις παιδᾶς (παῖς) Κερασ. || Παροιμ. Τ' ἀνεφέλ' τῇ προγατί' τὸ κιφάλ' κόφνε (τοῦ ἀνωφελοῦς προβάτου τὸ κεφάλι κόπτουν. Ἐπὶ τῶν ἀχρηστών) Χαλδ. 2) Κακός, φαύλος, ἐπιβλαβὴς Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Χαλδ. κ. ἀ.): Ἀνεφέλις ἄθρεπος Κοτύωρ. Χαλδ.

***άνωφελησία** ἢ, ἀνωφελεσία Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνωφέλητος. Διὰ τὸν σχηματισμὸν ἰδ. ἀ- στερητ. 1β.

Ζωηρότης.

άνωφέλητα ἐπίρρ. Κέρκ. ἀνωφέλετα Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κῶς Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) Σύμ. Χίος — Λεξ. Βλαστ. ἀνωφέλιτα Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Σισάν.) ἀναφέλετα Κύθηρ. ἀνιφέλιτα Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνωφέλητος.

Ἀνωφελῶς, ἀσκόπως, ματαίως ἐνθ' ἀν.: Ἐκάηκε κ' ἐψηστήκε ἡ μάνα τους, μὰ ἀνωφέλητα Κέρκ. Ἀνωφέλετα πασκίζεις Σαρεκκλ. Ἀνωφέλιτα πηγαῖν'ς, δὲ θὰ τοὺν εὐρ'ς 'ς τοὺ σπὶτ' Σισάν. || Ἄσμ.

Ἀνωφέλετα παδκίζω καὶ τοῦ κάκου πολεμῶ

Τραπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνώφελα.

άνωφέλητος ἐπίθ. Κέρκ. κ. ἀ. ἀνωφέλετος Θράκ. Κῶς Μακεδ. (Καστορ.) Πελοπν. (Λακων.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) Σύμ. — Λεξ. Δεῖκ Βλαστ. ἀνωφέλετος Δαρδαν. ἀνωφέλιτους Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀνηφέλετος Νάξ. (Γαλανᾶδ.) ἀνεφέλετος Ἄνδρ. (Κόρθ.) Κύπρ. Λέρ. Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.) Χίος — Δλιτέρτ. Τζιυπρ. τραοῦδ. 1, 96 ἀνιφέλιτους Θράκ. (Μάδυτ. Κομοτ.) Λέσβ. Σάμ. ἀνιφέλ'τους Σάμ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἀνωφέλητος. Ὁ τύπ. ἀνεφέλετος καὶ παρὰ Μεουρσ.

1) Ὁ μὴ παρέχων ὠφέλειαν, ἀνωφελής, ἄχρηστος ἐνθ' ἀν.: Εἶναι ἀνεφέλετο σουλλὶ (σκυλλὶ) Κόρθ. Οὐλα τοῦ κόσμου τὰ καλὰ τὰ 'χασι, ἄμ-μ' ἦτον ἀνωφέλετα, γιὰτὶ 'ἐν εἵχασι γυναιτσες (ἐκ παραμυθ.) Κῶς. Ἀνωφέλετα λόγια λές Τραπ. || Ποίημ.

Εἶσαι σωστή ἀντζέλις-σα τθαὶ φαίνεσαι

τῷ ἐν' ἀνεφέλετος κάθε μου λόος

